

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะที่สร้างขึ้นโดยกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพไว้ 80/80
3. เพื่อเปรียบเทียบคะแนนทดสอบก่อนและหลังการทำแบบฝึกหัดในชุดฝึกทักษะด้วยการทดสอบค่าที (T-test)

สมมติฐานการวิจัย

ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนำไปใช้ในการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และนักเรียนที่เรียนด้วยตนเอง โดยใช้ชุดฝึกทักษะได้รับการเสริมทักษะการอ่านจับใจความ จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2533 โรงเรียนวัดมหาบุศย์ (พิทักษ์ณรงค์วารคุณ) 3 ห้องเรียน จำนวน 105 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบก่อน และหลังการทำแบบฝึกหัดในชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย เพื่อจับใจความ เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดคำตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ที่ได้ผ่านการคัดเลือกโดยมีคุณสมบัติตามหลักเกณฑ์ คือมีระดับความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.20-0.80 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไปทุกข้อ แบบทดสอบนี้มีค่าความเที่ยง 0.74 เนื้อหาของแบบทดสอบ มีความครอบคลุมระดับความเข้าใจในการอ่านทั้ง 4 ระดับ แบ่งเนื้อสาระตามสัดส่วนดังนี้

การอ่านขั้นพื้นฐาน ข้อ 1 - ข้อ 9 จำนวน 9 ข้อ

การอ่านขั้นแปลความ ข้อ 10 - ข้อ 19 จำนวน 10 ข้อ

การอ่านขั้นวิเคราะห์ ข้อ 20 - ข้อ 24 จำนวน 5 ข้อ

การอ่านขั้นสร้างสรรค์ ข้อ 25 - ข้อ 30 จำนวน 6 ข้อ

2. ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แต่ละชุดประกอบด้วยแบบฝึกหัดแบบปรนัยชนิดคำตอบ 4 ตัวเลือก ชุดละ 50 ข้อ ซึ่งเป็นแบบฝึกหัดที่ได้ผ่านการวิเคราะห์หาค่าความยากง่ายอยู่ในระหว่าง 0.20 - 0.80 มีค่าอำนาจจำแนก 0.20 ขึ้นไปทุกข้อ แบบฝึกหัดนี้มีค่าความเที่ยง .99 เนื้อหาในแบบฝึกหัดประกอบด้วย บทความ บทสนทนา โฆษณา บทร้อยกรอง นิทาน คำขวัญ นิทานภาพ การสร้างแบบฝึกหัดผู้วิจัยยึดระดับการอ่านทั้ง 4 ระดับของมิเลอร์ (Miller, 1979) บาร์เรท (Barrett, 1979) สมิธ (Smith, 1969) ซึ่งมีจำนวน 4 ชุด ตามลำดับขั้นดังนี้

ชุดที่ 1 การอ่านขั้นพื้นฐาน (Literal Reading)

ชุดที่ 2 การอ่านขั้นแปลความ (Interpretative Reading)

ชุดที่ 3 การอ่านขั้นวิเคราะห์ (Critical Reading)

ชุดที่ 4 การอ่านขั้นสร้างสรรค์ (Creative Reading)

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยนำ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยที่ได้รับการตรวจพิจารณาความถูกต้อง ความครอบคลุมของเนื้อหาและภาษาไปทดลองหาประสิทธิภาพ โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนการใช้เครื่องมือก่อนการวิจัย

1. นำแบบทดสอบก่อนและหลังการทำแบบฝึกหัด และชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อจับใจความ ทั้ง 4 ชุด ไปทดลองหาประสิทธิภาพกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนประถมณนตรี จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่ตัวอย่างประชากร

2. ตรวจสอบให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดแล้วนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบ และการทำแบบฝึกหัดในชุดฝึกทักษะทั้ง 4 ชุด มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ

การทดลองภาคสนาม

1. นำแบบทดสอบก่อนและหลังการทำแบบฝึกหัดไปให้ตัวอย่างประชากร ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดมหาบุศย์ (พิทักษ์ณาวรรณ) จำนวน 105 คน ทดสอบเพื่อตรวจสอบความรู้พื้นฐาน

2. ให้ตัวอย่างประชากรทดลองใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อจับใจความ ทั้ง 4 ชุด โดยให้ศึกษาด้วยตนเอง ตามลำดับ ตั้งแต่ชุดที่ 1 ถึง ชุดที่ 4 ใช้เวลาในการนำไปทำชุดฝึกทักษะชุดละ 1 สัปดาห์ รวมเวลาดทดลองฝึกทักษะ 4 สัปดาห์ รวมเวลาดทดลองฝึกทักษะ 4 สัปดาห์

ชุดฝึกทักษะแต่ละชุดประกอบด้วยลักษณะดังนี้

- 2.1 คำแนะนำการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อจับใจความ
- 2.2 ขั้นตอนการศึกษาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อจับใจความ
- 2.3 เนื้อหา และวัตถุประสงค์
- 2.4 แบบทดสอบก่อนและหลังการทำแบบฝึกหัด
- 2.5 เฉลยคำตอบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์แบบทดสอบก่อนและหลังการทำแบบฝึกหัด เพื่อหาระดับความยาก (P) หาค่าอำนาจจำแนก (D) และหาค่าสัมประสิทธิ์ของความเที่ยงของแบบทดสอบโดยใช้

สูตร คูเดอร์ ริชาร์ดสัน 20 (Kuder-Richardson 20)

2. วิเคราะห์คะแนนทดสอบก่อนและหลังการทำแบบฝึกหัด โดยนำผลสัมฤทธิ์มาเปรียบเทียบโดยหาค่าที (T-test) ที่ระดับนัยสำคัญ .05

3. หาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะที่สร้างขึ้นตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80 โดยให้ความหมายไว้ ดังนี้

80 ตัวแรก หมายถึงคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละจากการทำแบบฝึกหัดชุดฝึกทักษะ

80 ตัวหลัง หมายถึงคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละจาก คะแนนที่ทำแบบทดสอบหลังเรียน

สูตรหาประสิทธิภาพชุดฝึกทักษะ ดังนี้

$$E_1 : E_2$$

$$E_1 = \frac{\bar{X}}{A} \times 100$$

$$E_2 = \frac{\bar{F}}{A} \times 100$$

สรุปผลการวิจัย

ประสิทธิภาพของแบบฝึกหัดที่สร้างขึ้นเท่ากับ 82.93/80.63 หมายความว่า นักเรียนทำแบบฝึกหัดถูกต้องโดยเฉลี่ยร้อยละ 82.93 และนักเรียนสามารถทำแบบทดสอบภายหลังจากทำแบบฝึกหัดจบแล้วได้ถูกต้องโดยเฉลี่ย ร้อยละ 80.63 ซึ่งสูงกว่ามาตรฐาน 80/80 เมื่อหาความก้าวหน้าแล้ว ปรากฏว่านักเรียนมีพัฒนาการสูงขึ้น โดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 37.43 และเมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของการทำแบบทดสอบก่อนและหลังทำแบบฝึกหัดมาเปรียบเทียบกัน ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนทำแบบฝึกหัดได้ 43.21 คะแนนเฉลี่ยหลังจากทำแบบฝึกหัดได้ 80.63 ซึ่งคะแนนเฉลี่ยจากการทำข้อสอบหลังทำแบบฝึกหัดมากกว่าก่อนทำแบบฝึกหัดอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนมีพัฒนาการในการเรียนรู้เพิ่มขึ้น

ฉะนั้น จึงกล่าวได้ว่า ชุดฝึกทักษะด้วยตนเอง ที่เปิดโอกาสให้นักเรียน ได้เรียนด้วยตนเองนั้น ได้รับความสนใจ มีความเหมาะสมและง่ายต่อการทำความเข้าใจกับนักเรียน เพราะเป็นแบบฝึกหัดที่มีแรงจูงใจ ที่ทำให้นักเรียน เกิดทัศนคติในการเรียนภาษาไทยดียิ่งขึ้น ดังนั้น ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย เพื่อจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจึงเป็นแบบฝึกหัดที่มีคุณค่า สามารถนำไปใช้เสริมทักษะการเรียนภาษาไทยได้เป็นอย่างดี

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยทดลองหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย เพื่อจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปรากฏว่าเป็นไปตามสมมติฐาน แสดงว่าชุดฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ทดลองเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนทุกระดับความสามารถเรียนด้วยตนเองได้ผลดี มีความรู้เพิ่มขึ้น โดยมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของ ฟรานซิส เบคอน (Francis Bacon, 1852) ซึ่งมีความเชื่อว่า นักเรียนจะเกิดการเรียนรู้ได้ก็ด้วยการลงมือหรือสัมผัสด้วยตนเอง เขาเชื่อว่าการประกอบกิจกรรมด้วยตนเองจะทำให้เกิดการพัฒนาไปสู่ความเจริญก้าวหน้า การฝึกปฏิบัติบ่อย ๆ ซ้ำ ๆ เป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง เด็กควรได้เรียนและทำกิจกรรมด้วยตนเอง และทฤษฎีของซินส์ (Zintz, 1975) กล่าวเช่นเดียวกันว่า การฝึกซ้ำ ๆ จะก่อให้เกิดความแม่นยำ เขากล่าวว่าการให้นักเรียนฝึกทักษะการอ่านหลาย ๆ กิจกรรม เป็นสิ่งดี เพราะทักษะการอ่านต้องอาศัยการฝึกทักษะซ้ำ ๆ จนนักเรียนเกิดความแม่นยำในด้านเนื้อเรื่อง ในบทที่อ่านซึ่งเป็นพื้นฐานที่จะเป็นข้อมูลนำไปสู่การวิเคราะห์ วิจาร์ณ แผลความ และแก้ปัญหาในสิ่งที่อ่านได้ และผู้วิจัยมีความเห็นว่าการฝึกทักษะในการคิด รู้จักตัดสินคุณค่าตั้งแต่ยังเด็กมีผลดีมากกว่าที่จะให้เริ่มเรียนในชั้นอุดมศึกษา ซึ่งจะทำให้ผู้ที่ไม่มีโอกาสเรียนในระดับสูง หหมดโอกาสที่จะฝึกทักษะในการใช้วิจารณญาณ จึงไม่สามารถแยกแยะข้อมูลที่เป็นความจริง หรือข้อมูลที่เป็นการชักชวนให้เชื่อถือในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การโฆษณา การเสนอข่าว ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นมากสำหรับการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน ฉะนั้น ครูผู้สอนภาษาไทยจึงควรส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการอ่านจับใจความมากยิ่งขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

การสร้างแบบฝึกหัดในชุดฝึกทักษะที่ 4 ชุดนี้ ผู้วิจัยพบว่ายังมีข้อบกพร่องและส่วนที่ต้องแก้ไขอีกหลายประการ จึงทำให้ชุดฝึกทักษะนี้ไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร จึงเสนอไว้ดังนี้

1. รูปแบบของเนื้อเรื่องในแบบฝึกหัดมีหลายแบบ นักเรียนไม่เคยเห็นมาก่อน เช่น บทสนทนา คำขวัญ บทความ บทร้อยกรอง เป็นต้น อาจยากเกินไปสำหรับนักเรียนบางคน จะเป็นต้นเหตุให้เกิดความท้อถอย และเบื่อหน่ายได้
2. นักเรียนไม่ชินต่อคำถามในเชิงวิเคราะห์ ทำให้เกิดความสับสน เช่น คำถามว่า "ถ้าคุณไม่ดูเด็กเหตุการณ์น่าจะเป็นอย่างไร" หรือ "ข้อใดไม่ใช่ลักษณะของ "ฉันท" คำถามเหล่านี้นักเรียนไม่สามารถตอบได้ตรงตามความเป็นจริง
3. นักเรียนที่มีพื้นฐานในการอ่านไม่ดีพอ อ่านไม่คล่องจึงทำความเข้าใจเรื่องได้ช้า ทำให้การตอบคำถามไม่ถูกต้อง

แต่เนื่องจากผู้วิจัยมีความเห็นว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นระดับชั้นที่ทักษะการอ่านอยู่ในขั้นที่สามารถทำความเข้าใจกับเนื้อหาที่ผู้วิจัยนำมาสร้างเป็นแบบฝึกหัดได้ ดังนั้นจะพบว่ามิมีปัญหาเฉพาะนักเรียนที่อ่านไม่เก่งเท่านั้น

จากการสังเกตของผู้วิจัย ในการทดลองใช้ชุดฝึกทักษะนี้พบว่า ขณะที่ทำแบบฝึกหัด นักเรียนรู้จักแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นและช่วยเหลือตนเองในเรื่องการอ่าน เช่น ชักถามกันเองโดยไม่ต้องถามครูตลอดเวลา ดังเช่นที่เรียนในชั้นปกติ จึงนับว่าเป็นการลดบทบาทภาระการสอนของครูได้ส่วนหนึ่ง นอกจากนี้ยังสังเกตพบว่า นักเรียนมีความสนใจ และกระตือรือร้น อยากรู้อ่านเนื้อเรื่องที่ปรากฏในชุดฝึกทุกชุด เพราะเนื้อเรื่องเหล่านี้ ผู้วิจัยได้เลือกให้ตรงกับความสนใจและเหมาะกับวัยของนักเรียน ทั้งยังเป็นเรื่องที่แปลกแตกต่างไปจากบทเรียน ทำให้นักเรียนสามารถเลือกอ่านได้ตามความสนใจ โดยไม่ต้องเรียงตามลำดับ เหมือนบทเรียนอื่น ๆ แม้ว่าจะต้องศึกษาให้ครบทุกเรื่องตามที่คุณวิจัยกำหนดให้อ่านก็ตาม

อนึ่งผู้วิจัยเห็นว่า จุดเด่นของการฝึกทักษะด้วยตนเอง คือ นักเรียนที่เรียนด้วยตนเองจะมีความรับผิดชอบและไม่ท้อถอยในการฝึกฝน เพราะถ้านักเรียนอ่านแล้วตอบคำถามไม่ได้ ก็จะกลับไปอ่านเนื้อเรื่องใหม่อีกครั้งตามข้อเสนอแนะ และเมื่อทำแบบฝึกหัดเสร็จแล้ว

จะตรวจคำตอบจากเฉลยที่มีไว้ให้ด้วยตนเอง ทำให้ทราบผลทันที ยิ่งทำให้นักเรียนสนใจ และพยายามทำให้ได้ถูกมากที่สุด บางครั้งนักเรียนจะเกิดการแข่งขันกันเองว่าใครจะทำได้มากกว่ากัน ซึ่งเป็นบรรยากาศที่ดี เป็นการสร้างทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทยให้กับนักเรียนอีกด้วย

อย่างไรก็ตามขณะทำการทดลองใช้ชุดฝึกทักษะ ผู้วิจัยพบว่าสิ่งที่ครูควรให้ความสนใจ และนำมาพิจารณา ดังต่อไปนี้

1. การเรียนด้วยตนเอง ทำให้นักเรียนมีอิสระมากขึ้น เพราะนักเรียนเรียนโดยทำตามคำแนะนำที่ให้ไว้ แต่ยังมีนักเรียนบางคนยังขาดวินัย ไม่ทำตามคำแนะนำอย่างเคร่งครัด เช่น เปิดดูคำตอบก่อนศึกษาเนื้อหา หรือลอกจากเพื่อนโดยไม่อ่านด้วยตนเอง การกระทำเช่นนี้ นักเรียนอาจจะไม่ได้รับความรู้และทักษะ ตามที่ตั้งจุดมุ่งหมายไว้ ดังนั้นครูจึงควรใกล้ชิดกับนักเรียน ไม่ควรปล่อยให้เด็กเรียนทำแบบฝึกทักษะโดยลำพังตลอดเวลา

2. นักเรียนบางคนเคยชินต่อการเรียนแบบเดิม ขาดความรับผิดชอบและขาดความเป็นตัวของตัวเอง ไม่รู้วิธีการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง ครูจึงต้องให้คำแนะนำในการเรียนและให้ความช่วยเหลือตลอดเวลา จะช่วยให้นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นและกล้าตัดสินใจด้วยตนเองมากขึ้น

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อจับใจความ

การนำชุดฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปใช้ให้ได้ผลตามจุดมุ่งหมายของครูผู้สอน ควรปรับปรุงเปลี่ยนแปลง และเพิ่มเติมในบางส่วน เพื่อให้เหมาะสมตามความต้องการของแต่ละโรงเรียน ผู้วิจัยใคร่เสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ก่อนจะให้เด็กเรียนฝึกทักษะในชุดฝึกแต่ละชุด ครูควรให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีการฝึก พร้อมทั้งให้ตัวอย่างการทำแบบฝึกหัดไว้ในชุดฝึกแต่ละระดับ เพื่อให้นักเรียนจะได้เข้าใจขั้นตอน และทำแบบฝึกหัดได้ดีทุกชุดโดยไม่ต้องกลับมาถามครู

2. ครูผู้สอนอาจเพิ่มเติมเนื้อหาแบบฝึกหัดให้มีรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาส แสดงความคิดเห็นตามจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์อย่างอิสระ และชัดเจนยิ่งขึ้น

3. ครูอาจเปลี่ยนแปลงลักษณะคำถามให้เป็นคำถามที่ส่งเสริมให้ วิจารณ์ หรือ แสดงจินตนาการเพิ่มขึ้นในระดับการอ่านขั้นสร้างสรรค์ เช่น ให้นักเรียนบอกว่า "อะไรจะ เกิดขึ้น ต่อจาก เรื่องหรือข้อความที่ได้อ่านไปแล้ว" หรือให้สมมติตอนจบของเรื่องด้วยตนเอง โดยเขียนต่อจากเรื่องที่กำหนดให้ นอกจากนี้อาจจะให้ตั้งชื่อเรื่องตามจินตนาการ เป็นต้น คำถามลักษณะนี้จะช่วยให้นักเรียน เกิดทักษะการ คิดสร้างสรรค์ด้วยตนเองได้ดีขึ้น

4. ในการจัดทำชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย ควรมีภาพประกอบเพื่อดึงดูดความ สนใจ ช่วยให้นักเรียนไม่เกิดความเบื่อหน่ายในบทเรียน

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. สถาบันการศึกษาควรนำชุดฝึกทักษะไปใช้ เป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียน การสอน เพื่อช่วยลดปัญหาความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียนและลดปัญหาการขาดแคลน ครูผู้สอน

2. หน่วยงานที่มีความรับผิดชอบทางการศึกษา ควรได้เห็นความสำคัญของการ อ่านจับใจความ และควรให้การสนับสนุนโดยจัดอบรมให้ความรู้แก่ครู เพื่อสร้างแบบฝึกทักษะ ในด้านการอ่านจับใจความให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

3. ในการผลิตแบบเรียนหรือผลิตแบบฝึกการอ่านจับใจความ ควรพิจารณาถึง ความสนใจในการอ่าน และความต้องการของนักเรียนเป็นเกณฑ์สำคัญด้วย

4. ในการสอนและการวัดผลประเมินผลด้านการอ่านจับใจความ ครูผู้สอนควร สร้างแบบทดสอบหรือแบบฝึกทักษะที่ประกอบด้วยคำถามในลักษณะที่ส่งเสริมให้นักเรียนอ่าน อย่างเข้าใจ รู้จักใช้เหตุผลในการคิดวิเคราะห์ และคิดสร้างสรรค์ ไม่ควรตั้งคำถามใน ลักษณะวัดความรู้ ความจำ ที่ปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่องแต่เพียงอย่างเดียว

5. การฝึกทักษะการอ่านจับใจความให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ได้ นั้นควรเริ่มฝึกเรียงตามลำดับจากง่ายไปสู่การฝึกฝนที่ซับซ้อน ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้ นักเรียน คิดตามขั้นตอนจากสิ่งที่ย่างไปสู่การคิดที่ซับซ้อน เพื่อให้นักเรียน เกิดทักษะและแนว ทางใหม่ ๆ ในการแก้ปัญหาในเรื่องที่อ่านได้ดี

6. การนำชุดการสอนไปใช้ ครูไม่ควรจำกัดเวลา ควรให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามความแตกต่างของแต่ละบุคคลอย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ที่จะทำการวิจัยต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเชิงทดลองเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนอ่านจับใจความ โดยวิธีให้เรียนรู้ด้วยตนเองในระดับชั้นอื่นต่อไป
2. ควรให้มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านจับใจความ ของนักเรียนแต่ละระดับชั้น เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับระดับความสามารถ และความแตกต่างระหว่างบุคคล
3. ควรนำแบบเรียนวิชาอื่น ๆ มาสร้างเป็นแบบฝึกหัดและสร้างคำถาม โดยยึดระดับชั้นการอ่านที่คล้ายกับชุดฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น